

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpénz, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségnél. Egyébutt a postahiva-
talok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petsorsórt 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több
számban hirtetések, alkut szorított a
legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.

„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmenteslenni beiktatott
készen nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyasintán kéziratok nem adhatnak
vissza.

Debreczen, jan. 2.

Mint rendőri államban „Meghalt a király”, „éljen a király” kiáltásokkal, de igazi örömmel kísérik a meghalt uralkodót sirjába, s az utódot trónra, úgy vagyunk mi az elmúlt és a most bekövetkezett esztendővel; amannak elmulását nincs miért fájlalnunk, sőt némi örömet érzünk, hogy egyszer már valahára megszabadultunk tőle, emennek beköszönését, — mert még előttünk ösmeretlen — a reményesség üdvözlőjük.

Miért is fájlalnók megválásunkat a mult évtől, hiszen országos szempontból egyike volt a legrosszabbaknak.

Sokszor dulták szegény hazánkat török és tatár csordák, ország-részeket pusztítottak el, városokat, falvakat tettek a sirhalmokkal egyenlővé, és a magyar nemzet ezt mind kiheverte, mert idegen kéz pusztított, s a nemzetben megmaradt a tetterő visszahódítani, mit az idegen ellenség elrabolt, felépíteni azt, mit elpusztított; megmaradt az önbizalom, meg a bátorság megtorolni a szenvedett veszteségeket, meg a nemzeti tiszta erkölcs, mely összetartotta a nemzetet, mely irtóztott az árulástól.

Nem egyszer állított az osztrák kényuralom bitókat és verpadokat Magyarország térein a magyar nemzet virága letarolására, s habár azt magyar labanczok segítségével, de mert magyar kormány nélkül tette, sem egyik, sem másik a magyar nemzete erkölcsé-

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Egy elkárhozott ember.

Irta Körösi László

5.

— Megértettem ügyvéd ur.
— De mondja csak mennyit kap maga a tutorjától évenként.
— Nem számolom össze. Ki teszen vagy ötszáz forintot az ellátáson és ruházáson kívül.
— Ötszáz forint biztos járadék, becsületemre mondom, takaros egy összeg. És mije van még?
— A mi anyám után maradt, még mindenem meg van. Egy nagy ház a Széchenyi téren, egy kisebb ház a Hoszszusoron, két szőlő a Bálványosban, néhány szántóföld a Királymezőn. Elég az egy becsületes embernek, ha dolgozik is mellette.
— Hát a tutorja egészen a maga mestersége után él?
— Megvon tőlem is valamit. Gazdálkodik az én pusztuláson. De majd nem soká lesz szükség rá. Nem szabad tovább is az ő kezére hagyni örökségemet.
— Tehát nem is szorul fizetésre. Hígyje el barátom ilyen önzetlen ambíció előtt kalapot emelek. Becsületemre mondom. Hanem még egy kérdést.
— Ki adta magának azt a tanácsot, hogy a jók útjára térjen?
— Pepi bácsi megrezzent s gyöngye pirfutotta be az arczát. Az éleszemű prókator kutató tekintését el kerülte s néhány

ben nem okozott oly mély rombolást, mint az elmúlt évben a magyar kormány által végrehajtott képviselőválasztás alkalmával elkövetett vesztegetési botrányok.

Önbizalmának megbénítása a mult évben épen a magyar kormány által vétetett fogvatba, midőn folytonosan azt zugta füllünkbe, hogy mi kevesen vagyunk, tehát ha Ausztriához szoroson nem csatlakozunk, a körülöttünk lévő nemzetiségek emésztenek fel.

Amely nemzetből kihalt az önbizalom, a mely nemzet eldobta magát a jó erkölcsöket, s a megvesztegethetőség igaz hírébe hozza magát, a mely nemzet elég gyáva eltűrni, hogy mind a jó erkölcsök megrontása, mind az önbizalom megbénítása egyenesen és első sorban kormányától származik, annak a jövőjét nem lehet már száradokra számítani.

Országos anyagi helyzetünket hiven tünteti fel a 48 millió hiánnyal bezárt mult évi zárszámadás, hiven tünteti fel a folytonos adóemelés, melynek azonban a hiánnyalra semmi kedvező hatása nincsen.

Az ország lakosainak anyagi hanyatlásáról tanuskodnak a telekkönyvek bejegyzésekkel megterhelt C. lapjai, s azok a számtalan „végzett” birtokosok, kik legtöbbszörre szakavatatlannal, egyetlen kis hivatalért százanként tolakodnak — meggyőződésük „szegreakasztásával” a hatalom morzsáit felkapkodni.

pillanatig nem birt válaszhoz jutni. Nem mert őszinte lenni.

— Magamtól akadtam rá ügyvéd ur. És úgy tett, mint a hazug ember szokott. Szerette volna, ha már mentől előbb más mederbe folya a kínos kérdés.

— Hát a maga jó szántából. Annál gloriósuabb! Hanem mondja csak, minden kívánatomat respectálni fogja-e? Fizetésről lemondani, komolyan dolgozni, pontosan irodába járni, szorgosan haladni, soha nem inni.

— Becsületemre ígérem ügyvéd ur, hogy kedvébe fogok járni.

— Kezet rá?
Kezet fogtak. Kilény nyájasan meg-
rázta. Leereszkedő jószággal, mint a lelki-
kiatya, mikor halálos büntü embert föl-
doz és megáld.

Kegyetlen nehezen folyt a munka. Nagyot nézett Trézsi néne is a kú-
vasz hűségű ódon vászonceléd, mikor az
utczák hősét az iróasztal előtt látta. Majd
hogy csaknem összecsapta a kezét. A kis
városban mindenki Pepi bácsi munkára
foglalkozásáról beszélt. A megtért ember
általános figyelem tárgya lett. A kik ed-
dig kitértek előle, azok elfogadták kö-
szöntését; régi iskolatársai megint szóba
mertek állani vele; a nők ujra szóba hoz-
ták hajdani szép tulajdonságait, a város
bölcsői ismét jövőt jósoltak neki.

Elvesztett jóhírnevéből mindennap
visszaszállinkozott valami s általános ámu-
lat tárgya volt a megtért ember, a ki
most szorgalmasan dolgozik, sohasem dor-
bélz s még csak ajkait sem érinti borral.
A hirtelen változások sohasem ter-
mészetesek s a gyorsan kiírtott szene-

Inséges év volt ez a mult esztendő, s az elmúlt év utolsó napján Magyarország már közelebb állott a koldusbohoz, mint a középszerű gazdához, s ha a mult év eltemetésén örömet éreztünk, azt annak tudata okozta, hogy hála istennek, már megszabadultunk tőle, s azon reményben örültünk sirhalmánál, hogy ez a mostani év talán több megnyugvást, több boldogságot fog hozni sokat hányatott nemzetünknek.

— Az országgyűlés mindkét háza tliést tartott az év utolsó napján. A szentesített törvényeket hirdették ki.

— A porta folytatja erélyes intézkedéseit Görögország és a görög propaganda ellen. A perai görög könyvkereskedéseket megmozdította és számos nyomtatványt lefoglaltatott.

— A nihilisták. Pétervárról az oroszországi viszonyokat igen jellemző esetről érkezik tudósítás. Az utóbbi napokban az orosz fővárosban igen sok nihilistát fogtak el, kiknél mindenféle batteriákat, detonátokat és nyomtatványokat találtak. A nihilistákat bebörtönözték. Midőn azonban eljött a törvényszéki tárgyalás napja, kintt, hogy a folykok tulajdonképen csak olyan alnihilisták, a kikkel Ignatieff próbára akarja tenni a rendőrséget. És miután utóbbi időben a pétervári rendőrség meglepő számban fogott el nihilistákat, valószínű, hogy valamennyi ilyen al-nihilista.

— Miniszterek Bécsben. A jövő hét folyamában több magyar miniszter Bécsbe fog utazni, hogy ott ő felsége

dély nehezen gyógyuló sebeket hagy hátra. Sohasem lehet a szenvedélytől egyébként megmenekülni, mintha más szenvedéllyel pótoljuk. És orvosok is mondják, hogy könnyebb az elmebetegeket, mint az iszákosokat kigyógyítani.

Legőszintebben örvendezett, legnagyobb várakozással s legéberebb figyelemmel kísérte a megtért embert az a fiatal szép asszony, a ki őt legőszintebben is szerette s a ki a becsület útjára terelte.

Isten után a szerelemnek van legnagyobb hatalma.

III.
— Mariskám, lelkem! ébren vagy még?

— Nem bírok aludni, édes apám.

Hallod?

— De hallom ám.

De hallom ám.
Éktelen zsvaj között haladt el az ablak alatt holmi duhajkodó társaság. — Éjfél felé járt az idő s az utcát egyszerre csak mintha fenekestül föl akar-
nák forgatni. Lehetek vagy tizenketten s egyik rakoncátlanabb garázda volt a másikkal. Nehányan karonfogva dülöng-
tek s vad nótákat kiabáltak. Mások sor-
ba becsöngtetek a házakba, sőt néhány
ablakot is beverték. Kacagtak, ordítottak, fütttyentettek, tapsoltak s korlátlan
állatiassággal kallogtak egy másik korc-
mába.

— Mariskám lelkem, az a Sasok társasága.

A kisvárosi fiatalság alja csinált egy társaságot, melynek nem volt egyéb ezéja az ivásnál. Megválogatás nélkül minden-
kit befogadtak, a ki szeretett tivornyázni

elnökte alatt tanácskoznak s másrészt az osztrák miniszterekkel közösen értekezletet tartanak.

— Nagy zajt csaptak a kormány-parti lapok azzal a hírrel, hogy Ahsbaeh Leo báró kilépett a függetlenségi pártból. — S kintnek, hogy a hírből egy szó sem igaz. Nevezett képviselő továbbra is tagja marad a függetlenségi pártnak.

— A Fremdenblatt alexandriai sürgönye szerint a főkeles délen növekvőben, a lázadók meggyilkolták e tartomány katonai kormányzóját.

Debreczen, január 2.

Istennek legyen hála, a munka itt is befejezte van. Az összeget, mit Isten itt számomra letett összegyűjtve, s azt a helybeli takarékpénztárba gyűmölcsözés végett az építés megkezdéséig elhelyezve, édes öröm között mondok utolsó bucsu Isten hozzádot Debreczen lelkes lakosainak.

Valóban életemnek legszebb korszaka ez a negyedfél hét, mit itteni működésben tölték. Oly szép, hogy ha valaki azt mondá nekem „add ide életemből ezt a negyedfél hetet, s én adok érte háromezer forintot. . . . mostani eszemmel megmondolás nélkül azt mondanám: „Barátom tedd el a pénzed, s hagyj meg nekem ezt a negyedfél hetet, emlékül, buzdító lekesítői s tapasztalatom gazdag kincstárul, s hagyj azt az 1500 forintot, mit ekként itt összegyűjték.”

Igazán édes negyedfél hét volt ez, oly édes, hogy annak édességét csak érezni, de leírni nem lehet. . .

Igaz, hogy az árnyoldalát is említsem, volt vagy 8—10 ház a honnan tres kézzel bocsátottak el; hanem én biztosítottam az illetőket, s itt is nyilvánosan biztosíthatom, hogy én épp oly jó indulattal, s oly tiszta, zavartalan kedélynyu-

s az avatás költségeit egyszer elbirta. A szemét találkozott a Sasok társaságában a többszörösítésekben. Minden este találkoztak egy ócsó leubujban, a hol éjfélig durva beszédek és rekedt nóták mellett iddögáltak. Ha új tagot vontak körükbe, akkor annak meg kellett tartania felavattását, a mi abból állott, hogy az egész társaságot leitatta.

— Mariskám lelkem, az a Sasok társasága.

— Nagyon félek édes apám — felelte a leánya s takaróját egészen az arczára huzta. — Hangján is megérezte a remegés, a félelem.

Egyszerre csak éktelen szitok között az egyik kurtabotos korhely becsapja az ablakot. Csörömpölve hull le az üveg-töredék. Mariska felsikolt, az apa haragosan föl pattan ágyából a falhoz rohan, leragadja fegyverét s kinyitja az ablakot.
— Mit csinál édes apám az Isten szent szerelmére!

— Szentelen kőszanépség! — kiáltja a fegyveres férfa a felháborodás hangján — takarodjatok házam elől, mert lelővök közületek nehányat!

Mintha a villám csapott volna a Sasok társaságába. Gyáva ijedtség gyorsította lépteiket s a félelem elcsitította durva nyelvéket. Nehányan futni kezdtek, mások a falhoz lapultak, de valamennyien szótalanul ögyelegtek tovább.

Néhány másodperc múlva a mámoros szájhűsők a legközelebbi koromába takarodtak. Megint helyre állott az utca békéje.

(Folyt. köv.)

ga'ommal jöttem el házaiktól, mintha . . .
akárcsak a legtöbbet adták volna.

Senkitől nem igényelhettem semmit
s ha jussom kiadták — a semmit — ép
nem lehetett okom neheztelnem legkevésb-
bé sem. —

Nem is nehezteltem, és pedig nem
már azért sem, mert e kis árnyékot bő-
ven elosztatta a jó nagy többség áldást
terjesztő tiszta örömdus derűltége.

Igazán oly kimondhatatlan édes öröm
szállja meg lelkem még most is, a mint
képezetembe idézem azon kedves édes
arcokat, a kik lelkesedve, örömmel ad-
ták át az, a mit jó indulatokból Isten di-
csőségére s egyházunk felépítésére.

Igazán én itt bizonyoságot tehetek e
mai napon, hogy a debreczeniek nagy jó
kedvvel adakoztak vallás, rang és kor kü-
lönbség nélkül a nagybecskerekiek szá-
mára. —

Katholikusok, ágostai hitvallásuk,
zsidók, reformátusok mind egyformán ad-
ták azt és annyit, a mennyit tehetségeik-
hez képest adhattak.

Köszönet, forró köszönet legyen
mondva e helyen is általam e nemes lel-
keknek.

Százán adtak a rang vagyoni különb-
ség nélkül mindenkinek . . . Az a kinek
nincs hol fejét lebajtani, s a kinek csak
dolgaért van minden napi kenyere, s a
ki csak nagy nehezen tud néhány kraj-
czárt megtakarítani, az ép úgy elhozta
megtakarított filléreit, s letette ép oly
örömmel mint az ezrekkel bíró.

A kis iskolás gyermekek összegyű-
tötték magok között filléreiket s átadták
az gyermekei naiv örömmel egyházunk
számára. A társulatba levő ifjak, férfiak
társulati pénztáraikból is szavaztak szá-
munkra. Voltak családok, hol a család
minden tagja a legkisebbtől kezdve fel
egész a legnagyobbig elhozta s átadta
megtakarított pénzeszközét Így,
így hozták el kőkötőbűség nélküli kedves
áldozataikat sokan is tették az le öröm-
től sugárzó arccal, édes gyönyörrel, tel-
jes kebelrel a nagybecskerekiek számára.

Legyen köszönet, forró köszönet
mondva itt is minden koru és rangu ada-
koznak, a kicsiknek ép úgy mint a na-
gyoknak, a szegényeknek ép úgy mint a
gazdagoknak.

Százán mily szép megható jeleno-
ságnak voltam tanúja, tekintve a módot,
a mint sokan adtak.

Volt néhány, a ki lakáson kere-
szte fel, s adta át szives adományát, tart-
va attól, hogy nem keresem fel őket,
hogy pedig félve attól, hogy már elke-
rültem őket.

A kik így adtak, bizony nagy jó
kedvvel adtak, s véghetetlen nagy lelki
örömet okoztak nekem.

Százán voltak olyanok, a kik éret-
tem küldötték, hogy menjenek ide vagy
oda, mert őket elkerültem, pedig szívesen
várnak.

Százán az is mely édes örömmel
töltötte be az én szívem midőn tanúja volt-
tam annak sokhelyt hogy a mint a házi-
gazdához beléptem, hát csak lábra kel-
nek az összes lakók, s egymásután jön-
nek be, s adják át örömtől sugárzó ar-
ccal megtakarított s számunkra félretett
pénzeiket.

Százán minden, de minden a lehető
legjobb benyomást tette itt reám, a mik
között bizonyára nem csekély fontosságú
ak azon buzdító elismerő szavak a mi-
ket a legnagyobból legkisebbig, Fois-
pán ur ő méltóságától le egész a tizhá-
zadai nyervehetni szerencsés valék.

Legyen köszönet mondva itt mind-
azoknak, kik lelkes beszédekkel elismerő
buzditásokkal erősítették az erőteint, buz-
ditották a buzgósgálatat, s gyámoltották
a gyámoltalant.

Százán végül legyen köszönet mond-
va a debreczeni nagytiszteletű tudós lel-
kipásztornak s e nemes város nagysá-
gos polgármester urának, főjegyző és
főkapitány urainak szíves utmutatásokért,
jóakaratu tanácsaikért és azon szíves és
kegyes gyámolításért, melyel engem e
munkában itt megindítani s annak folya-
mában segíteni kegyeskedtek.

S legvégül fogadják legforróbb kö-
szönetem azon érdemes és jószívű urak
és asszonyok, kik itt létem alkalmával
engem azzal megtisztelni kegyeskedtek,
hogy asztalaikhoz ültettek.

Kedves uraim és asszonyaim! kö-
szönöm, nagyon köszönöm, itt e helyen
is irányomban tanusított jóindulatukat
és nagybecsű figyelmüket, s hidjék el,
hogy annak jutalma nem marad el. És
most még egyszer fogadja e nemes város
minden rendű és rangu lakosa legforróbb
köszönetem és legtisztább szívből eredő
áldás kívánatom.

Legyen e város minden rendű és
rangu lakosa megáldva házaikban, házaik-
kon kívül, hivatalos és magán foglalko-
zásaikban, földön és mennyben, s adjon
Isten mindenkinek itt örömet, békeséget,
boldogságot, megelégedést és jólétet, tes-
ti lelki javakat mindenba.

Teljes tisztelettel és szeretettel

Szalay József,

lelkipásztor.

Válasz a válasza Károlyi József ur és társainak.

A „Debreczen” című lap 255-ik
számában „a bortméről társulat és a városi
hatóság” nevezet alatt megjelent cikkemre
ugyanacsak a „Debreczen” című lapban és
pedig annak múlt évi 257-ik számában
„A bortméről társulat válasza” cím alatt
napvilágot látott válaszokban önök tiltakoz-
nak az ellen, hogy én a bortméről társu-
lat nevében cikkeztem; azt állítják,
hogy én bár Sennyey köpenyegé alá
buvok; tiltakoznak az ellen, hogy én a
városi hatóságot vagy annak egyes kö-
zegeit megtámadom, lázongónak nevezik
a főkapitány urnak és Papp László urnak
nemtetsző bortméről társulati tagokat;
lázongónak neveznek engem; azt mond-
ják hogy én ne sértetsem a bortméről társu-
latat hivatalnokait; és végül boldog
új évet kívánnak az egész közönségnek.

Mivel a nagyközönségben én is
benne foglaltatom: mindenk előtt fogad-
ják forró köszönetemet a jó kívánságért.
Isten étesse önöket is uraim. Adja az
ég, hogy az új év nagy bortermést hoz-
zon önöknek és egy kis vágott dobányt.

A kik önök közül olvasni tudnak,
azokat arra kérem, hogy olvassák el cik-
kemet és akkor látni fogják, hogy én
nem irtam egy betűt sem a bortméről társu-
lat nevében, hanem irtam saját nevem-
ben a bortméről társulat és a városi ha-
tóságáról illetőleg a főkapitány urról.

Ehez jogom volt és nem volt szük-
ségem az önök engedélyére, nem csak
azért, mert több, habár kirekesztett
ok nélkül kirekesztett bortméről társulati
tag tudta és beleegyezésével tettem, de
jogom volt azért is, mert a cikk tárgya
közérdekű dolog volt.

Hogy miként buvok én báró Sennyey
köpönyegé alá: azt nem értem, valamint
önök sem értik.

A városi hatóságot és annak egyes
közégeit, amennyiben annak eljárása jog
vagy törvényellenes, mindenkinek szabad
megtámadni és az ilyen megtámadás el-
len tiltakozni nem tisztességes dolog.

Amennyiben pedig én cikkekben
a városi hatóságot vagy annak egyes kö-
zegeit rágalmaztam volna, ott van a tör-
vényes út, s így az önök tiltakozásának
ez esetben sines értelme.

Az önök felszólalása és nem az én
cikkek nélkülöz minden alapos és egy-
szersmind nem szabad hazának szabad
polgáraihoz méltó, hanem csuszás-mászás
az a hatalom előtt, melynek parancsra
vára keletkezett.

Hogy önök Váradi Ferencz urat és
társait lázongónak nevezik és lázongónak
neveznek engem is: azt a vágott dobány
hiányának vagyis annak, hogy nem értek,
hogy a lázongó szó mit jelent — tulajdo-
nitom.

Sérteni én nem kívántam senkit.
Még a rossz akarát sem foghatja rám,
hogy cikkekem czéja a személyeskedés
volt. Ha mégis sértettem a tények felsor-
olása által, arról én nem tehetek, azzal
törődöm nekem nem szabad.

Különb uraim az önök válasza
nem szöli az általam tárgyalt ügy érde-
méhez és nemcsak hogy meg nem czá-
folja, de sőt hallgatag beismeri az általam
felsorolt tényeket.

Önök uraim egyszóval sem tagad-
ják, hogy a főkapitány ur a bortméről
társulat közgyűlésein a társulat magán
ügyeibe illetéktelenül mindég beleavatko-
zott, javaslatokat tett és részt vett a vi-
táknak, hogy a társulat egyik közgyűlé-
sén javaslatba hozta, hogy a társulat ügyeit
az eddigi gyakorlat mellőzésével egy husz
tagu bizottság vezesse.

Önök uraim egyszóval sem tagadják,
hogy ezen indítvány elfogadtatván, anél-
kül, hogy a husz tagu bizottság hatásköre
megállapított és annak tagjai megvá-
lasztottak volna, a főkapitány ur a közgyű-
lést azon kijelentéssel, hogy annak megtar-
tását többé megengedni nem fogja — felos-
latta, hogy egy szép napon aztán a főka-
pitány ur maga elébe rendelte a bortméről társu-
lati tagokat, elébük tartott valami szerző-
désfélélt aláírás végett azon megjegyzéssel,
hogy a ki azt alá nem írja, a társulat ke-

beléből kirekesztetik; hogy csak mintán
a bortméről társulati tagok meglepetésök-
ben és a társulat kebeléköli kirekesztés-
től félelmükben a nekik oda nyújtott írka
firkát aláírták — mutatta be a főkapitány
Papp Lászlót mint társulati igazgatót, Bíró
Jánost mint jegyzőt sőt. sőt. a kiket a
főkapitány ur úgy helyezett hivatalba,
hogy a bortméről társulat és beleegyezése
nélkül minden választás mellőzésével sa-
ját maga adta jogánál fogva kinevezte a
husz tagu bizottság tagjait és az így nem
megválasztott, hanem kinevezett husz tagu
bizottsági tagokkal választotta meg őket
a társulat tisztviselőivé.

Önök uraim egy szóval sem tagad-
ják, hogy Papp László és társai a főka-
pitány által kinevezett husz tagu bizott-
sággal szakra menő jutalmat szavaztat-
tak meg saját részükre; hogy a kiosztott
vállalati nyereség erejéig váltókat vettek;
hogy a nekik nem tetsző társulati tago-
kat a társulat kebeléből; minden ok nél-
kül kirekesztették.

Miért választottak az én cikkekemre,
melyet el sem olvastak, melynek tartal-
mát még most sem ismerik?

Albert György, Kállai József, Ta-
kács István, Juhász Lajos, Gede Mihály,
Simon Ferencz, Kovács István, Csuka
László, Gyulai Ferencz, Böszörményi Pál,
Méhész József, Siteri János, Szűcs István,
Kis József, Sándor István, Kálmán Ist-
ván, Lókodi Bálint, Petritsin Jakab, Kec-
sés Péter és Kolossa Adám uram nem
emlékeznek már arra, hogy önök a főka-
pitány és Papp László ellen a tanácshoz
beadott 92 aláírással ellátott kérvényt is
aláírták?

Adjon az Isten önöknek újévi aján-
dóku több vágott dobányt!

Ismétem, hogy én csak igazságért,
az eltiport jogért küzdök azoknak érde-
kében, a kiket a főkapitány és Papp
László ur a legigazságtalanabb módon
kenyerőktől megfosztott.

Teszem ezt pedig még nevezettek
íránt is a lehető legnagyobb kimélettel.
Nekem az ő személyükkel semmi bajom,
de annál több kifogásom van eljárásuk
ellen.

Fogadják vissza a társulat kebelébe
az ok nélkül kizártakat és kártalanítsák
azokat és hívják össze a társulat közgyű-
lését tisztviselőinek megválasztása végett.

Ha Papp László urat és társait aján-
dékossa meg a többség bizalmával, mint
már mondtam, legyen az övék a hatalom
és dicsőség, én hallgatni fogok, de a ba-
saskodást és bitortást aem csak hogy szó
nélkül hagyni nem fogom, de tudom a
módját annak, hogy azt megszüntessem.

Még sok mondanivalóm volna, de
hallgatok, nehogy a békés kiegyenlítést
meguehezítem, de ha arra a meggyőző-
désre jutnék, hogy a kimélet ezélehoz nem
vezet: akkor nem önökhez uraim, hanem
a főkapitány urhoz lesz még egy pár
szavam.

Dr. Ozory István.

Apróságok.

1809 vagy 10 felé történt, hogy a
debreczeni vasasnémetek abban lették
legnagyobb gyönyörűségüket, hogy nyila-
kat eszkábálva, ezek vesszőit jól körül-
csavarták szőszszel, bemártották szurokba,
s csak úgy per mopsz, rápíttették a kál-
vinista Róma békés lakóinak náddal fö-
dött háztetői felé.

A nagyabecskült vasasnémet urak
tisztességesen hozzáltak a házak főpör-
kölésehez. Ugy annyira, hogy nem volt
nap, hogy a résztjelző harangok meg ne
kondultak volna s nem volt óra, hogy si-
ránkozó polgárok, asszonyok és gyerme-
kek fülhástitó jajveszedekeisei meg ne resz-
ketseték volna a levegőt.

Ilyenkor történt aztán, hogy egy
diák, épen akkor talált az utcán kőbo-
rolni, mikor tíz-tizenöt ház recsegett
ropogott s mikor ezek lakói és szomszéd-
jai kiabáltak össze-vissza segítségért.

És képzeljék csak, mit tett ő ek-
kor? —

Neki támaszkodott egy dülledező
kerítésnek, nadrág zsebeibe dugta ke-
zeit és a legnagyobb megelégedés és lel-
kinyugalommal sohajtott fel:

— Nem adám százförintért, hogy
semmin sincsen!

Azután hosszan monologizált, elme
renge boldogságán és bámulva az ég-
felé csapkodó lángokat.

És vajlon nem volt e igazán bol-
dog?

Az egész Debreczen talpon állt, ló-
tott, kiabált, félt, remegett; és ő — nad-
rágzsebbe dugott kezekkel nézte a más
baját!

Ha egy ur és egy hölgy együtt van-
nak, és az ur hallgatag néz maga elébe
— akkor e pár: férj és feleség. Ha az
ur meggyerő barátsággal néz a hölgyre,
vagy élénken beszélget vele — akkor e
pár: nem férj és feleség. Ha színhabban
egy ur ul egy hölgy mellett és a főd-
szintet, páholyokat vizsgálja — akkor s
pár: férj és feleség. Ha félig hozzá for-
dulva ül mellette s a szinpadról reá, e
róla csak a szinpadra tekintet — akkor
e pár: férj és feleség. Ha egy nő elejű
keztűjtjét, s szomszédja lassan vontatva
hajol le azért, ép úgy, mintha nem látná
azt — akkor e pár: férj és feleség. Ha
pedig gyorsan és kecseljesen hajol le
azért, és rüptiben kapja el — akkor e
pár: nem férj és feleség. Ha egy ur egy
hölgygel együtt ül a kocsi-ban és az ur
erősen dobányzik — akkor e pár: férj
és feleség. Ha pedig nem füstöl és a nő
kendőjét ölében tartja — akkor e pár:
nem férj és feleség. Ha egy ur és egy hölgy
együtt mennek a pipere kereskedésbe és
az ur azt mondja; ez drága, egyszerűbb
is megteszi a szolgálót — akkor e pár:
férj és feleség. Ha azonban azt mondja:
pompás, felséges, gyönyörű — akkor e
pár: nem férj és feleség.

Új évi jóslatok.

Mint minden újdonság, úgy az új
év is egy újpig közbeszéd tárgya; — a
szájjal boldogságot, a szívvel minden roz-
szat fognak egymásnak kívánni.

Drága ajándékokat osztogának és
ha a számlát ki nem egyenlítik.

Hosszu beszédeket fognak tartani, a
melyekben semmit sem mondanak.

Szerelmesek könnyen fognak aján-
dékolni, amit nagy nehezen kaptak hitelbe.

A nők fél napig fognak öltözködni,
hogy pár órán át félmeztelenek legyenek.

A férfiek meglepik nejeiket gyön-
géségükkel.

A jövő év szűkő év lesz — pénztár-
nokok számára.

A házbért a háziurak keveselni, a
lakók pedig sokálni fogják.

Irodalom és művészeti hírek.

— Uj zeneművek. Táborosky és
Parsch zenemű kereskedésében Budapest-
pen megjelent 32-ik magyar ábránd mag-
yar dalok felett 1. Pievna nóta Szentir-
maytól. 2. Minden este fuvalázok sokáig.
3. Békót vertem. 4. Baja város. 5. Egy
kis leány sétál a váci utcán (Szentir-
maytól) zongorára szerzi Székely Imre.
Ára 1 frt 50 kr.

— „Zenészeti közlöny” című
szaklapot indít meg január 10-én id. Áb-
rány Kornél. Minden hó 1-én, 10-én és
20-án egy tömött iven s időnként zenemű-
melléklettel fog megjelenni. Feladata lesz
a zeneművészet egyetemes érdekei mel-
lett főleg a hazai és nemzeti zene, vala-
mint az általános és nemzeti zene terén
működő hazai műintézetek, s dal-
nevelőintézetek érdekét képviselni. Tartalmát:
irány- és ismertető cikkek a zenészet
összes ágai köréből; életrajzok, műtörté-
nelmi adatok, kritikai közlemények s a
hazai műintézetek működését nyilvántartó
hivatalos s nem hivatalos értesítések, tár-
czacikkek, s egy a külföldi egyetemes,
mint a hazai zenészeti élet mozzanataira
vonatkozó közlemények fogják képezni,
kiváló tekintettel a magyar nemzeti zene
fejlődése és fejlesztésére nézve. Előfizetési
ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, ne-
gyedévre előfizetni nem lehet.

— A „Magyar Szemle” című
tekinthetős irodalmi havi folyóirat szer-
kesztését Bodnár Szigmondól Rudnyánszky
Gyula vette át. A „Magyar szemle” ha-
vonként hat iven tartalmazni fog érdeke-
szítő eredeti elbeszéléseket, rajzokat és
költeményeket, politikai, társadalmi és
irodalmi tanulmányokat, aethetikai, tuda-
mányos és ismeretterjesztő cikkeket, to-
vább részletes, komoly és pártatlan bí-
rálatokat a megjelent könyvekről, új szin-
művekről, színészekről és írókról. Kiváló
figyelmmel kíséri a lefolyt hónap összes
eseményeit, védi az irodalom, a nyelv és

a nemze-
külföld
mozgalm
k-társai
költök
a magya
mányát
fizetési
60 kr.
Budape

1881. é
ban szü
együtt:
625-eg
tak szá
poro
január

este a
badelvü
hogy a
ter Imre
meg a
gyűjtik
sebb pá
önként
nap nye

napja
mideut
a kávét
mert a
újévet
Vig mul
öröme
csak „b
— uram
emliten
szombat
baton és
estélyt t
vendége
szép ját

meghal
régi töl
ügyvéde
kiknek
kitanuln
azt szük
lép élett
rendtart
törvény
lete. —

Január
bör, gy
iparezik
termény
sertésvá
baromvá

dei taná
gult tem
tenni. —

hatva h
leségem
édes au
születet
szas és
37 ik, h
ben, ez
jobbier
részei h
hó 3 ká
czegled
gett g
tartando
czai sir
Mely vé
rokona
közönsé
reczenb
István,
tében ta
Imre és

nagyon
gyok el
megvéd
hogy ha
sok hel
*
bizottsá
fog tart

a mult
már le
is felk
e hó h
eleget
iket a
zenni
róikat é

és egy hölgy együtt van-
ulogat néz maga elébe
: férj és feleség. Ha az
aratsággal néz a hölgyre,
eszéltet vele — akkor e
s feleség. Ha színházban
hölgy mellett és a föld-
kat vizsgálja — akkor s
ség. Ha félig bozta for-
te s a szinpadról reá, e
padra tekintet — akkor
eléség. Ha egy nő elejű
szédja lassan vontatva
p úgy, mintha nem látná
pár: férj és feleség. Ha
s kecseljesen hajol le
en kapja el — akkor e
s feleség. Ha egy ur egy
ül a kecsében és az ur
k — akkor e pár: férj
eddig nem füstöl és a nő
tartja — akkor e pár:
g. Ha egy ur és egy hölgy
a pipere kereskedésbe és
a: ez drága, egyszerűbb
pogálatot — akkor e pár:
Ha azonban azt mondja:
gyönyörű — akkor e
s feleség.

vi jóslatok.

n ujdonság, úgy az új
közbeszéd tárgya; — a
ot, a szívvel minden roz-
máznak kívánni.

ndékokat osztogának és
nem egyenlítik.

zédeket fognak tartani, a
it sem mondanak.

k könnyen fognak aján-
y nehezen kaptak hitelbe.

napig fognak öltözködni,
t féltelenekek legyenek.

eglepek nejeiket gyön-

szökő év lesz — pénztár-

a háziurak keveselni, a
am fogják.

művészeti hírek.

művek. Táborzky és
ereskedésben Budapes-
k magyar ábránd ma-
1. Pevna nota Szentir-
este fuvolázok sokáig.

4. Baja város. 5. Egy
vázei utcán (Szentir-
szerzi Székely Imre.

zeti közlöny" című
eg júnnán 10-én id. Ab-
nden hó 1-én, 10-én és
ben s időkent zenemű-
megjelenni. Feladata lesz
gyetemes érdekei mel-
és nemzeti zene, vala-
és nemzeti zene terén
intézetek, s dai- és ze-
képviselni. Tartalmát
tő cikkek a zenészet
öl; életrajzok, műtörté-
kai közlemények s a
működését nyilvántartó
vratalos értesítések, tár-
a külföldi egyetemes,
zeti élet mozzanataira
nyek fogják képezni,
a magyar nemzeti zene
zésére nézve. Előfizetési
frt, félévre 3 frt, ne-
nem lehet.

gyar Szemle" című
ni havi folyóirat szer-
sigmondtól Ruduyánszky
"Magyar szemle" ha-
tartalmazni fog érdekfe-
szeléseket, rajzokat és
politikai, társadalmi és
yokat, aeshetikai, tudo-
terjesztő cikkeket, to-
omoly és pártatlan bi-
ent könyvekről, ujszin-
ekről és írókról. Kiváló
a lefolyt hónap összes
az irodalom, a nyelv és

a nemzetségi érdekeit és megismertet a
külföldi irodalmi, politikai és társadalmi
mozgalmaival. A „Magyar Szemle” mun-
k-társai közé a legelső magyar írók és
költők sorakoznak és a szerkesztőnek le-
hetségesé teszik, hogy a „Magyar Szemle”
a magyar közönség legkedveltebb olvas-
mányát képezze. A „Magyar Szemle” elő-
fizetési ára egész évre 6 frt; fűzetenként
60 kr. Az előfizetések a szerkesztőhöz
Budapest, vázei körút 73. küldendők.

UJDONSÁGOK.

* **Népesedési mozgalom.** A múlt
1881. évben a debreczeni reform. egyház-
ban született fiu: 793, leány 717,
együtt: 1510. Meghalt férfi: 711, nő-
625. együtt: 1336. Levonván a meghal-
tak számát a születtek számából: sa-
porodás 174 lélek. Kelt Debr. 1882.
január 2. Kádár Antal ref. s. lelkész.

* **Nagy eszem-izsom volt** tegnap
este a „Fruer” szállodában, a hol a sza-
badelvű kör székel, — azon alkalomból,
hogy a párt elnökeit: Tóth Antal és Frá-
ter Imre urakat ezüst serleggel tisztelte
meg a párt. — E serlegekre régen
gyűjtik már a pézt, s minden nevezete-
sebb pártagnak kellett rá adakozni. Az
önkéntes bizalom nyilvánulása aztán teg-
nap nyert megtestesülést.

* **Két napról.** Az ó-év és újév
napja alkalmából pezsgő élet uralkodott
mindenütt. Estétől reggelig szólott a zene
a kávéházakban, nappal meg uton-utfélen
mert az élelmes cigányok is „boldog
újévet” kívánnak szép muzsika szobán.
Vig mulatság volt hegyen-völgyön, nagy
öröme a vendéglősöknek, kiknek ugyan-
csak „beült” Sylvester. — De nemcsak
a közhelyek voltak látogatottak, hanem
— uram bocsá! amit előbb kellett volna
emlitenünk — a templomok is, különösen
szombaton délután. — Ugyancsak szom-
baton este a színházi zenekar is
estélyt tartott a „Bika”-ban, hol nagyszá-
mú vendégség gyönyörködött e kitünő zenekar
szép játékában.

* **Új év új törvény.** Az ó évvel
meghal a semmitő szék is s egy csomó
régí törvény is. De jó helybők új, az
ügyvédek és jogászok nagy bosszuságára,
kiknek újra végig kell azt studirozni s
kitanulni csinyját, hogy miként lehessen
azt szükség esetén kijátszani. Új évvel
lép életbe az új esőtörvény, az új per-
rendtartási novella s az új végrehajtási
törvény. Van is a törvénykönyveknek ke-
lete. —

* **Debreczeni országos vásár.**
Január 9. hétfőn 10. kedden 11. szerdán
bőr, gyapju, méz, dió, stb. továbbá toll,
iparezék, gabonaművek és mindenféle
terményvásár. 14—15 szombat, vasárnap
sertésvásár. 16—17 hétfőn kedden nagy
baromvásár.

* **Gyászhir.** Hajdu István nőnevel-
dei tanár ujeje tegnap meghalt. A boldo-
gult temetése holnap délután fog megtör-
tenni. —

* **Halálozás.** Mély fájdalomtól át-
hatva hozom tudomásul, hogy szeretett fe-
leségem, kedves gyermekeim feledhetlen
édes anyja, a jó rokon Hajdu Istvánné,
született Gyulay Eszter tündöklőbban, hosz-
szas és kínos szenvedés után, életének
37 ik, boldog házasságunknak 17-ik évé-
ben, ez év első napján, délután 1 óraker
jobblietre szenderült. A boldogultnak földi
részei hely. hiv. gyászszertartással január
hó 3 kán délután 2 1/2 óraker fognak a
cegléd utcai 2569. számú háznál elzen-
gett gyászének, majd a kistemplomban
tartandó rövid ima után a cegléd-ut-
cai sirkerben örök nyugalomra tétetni.
Mely végtisztességtételre a boldogultnak
rokonait, barátait, ismerőseit s a résztvevő
közönséget bánatos szívvel meghívja. Deb-
reczenben, 1882. évi január hó 1. Hajdu
István, a ref. egyház leánynevelő intéze-
tében tanár s gyermekei: István, József,
Imre és Ilona.

* **Időjárásunk** a vetésekre nézve
nagyon kedvezőtlen, miután a száraz fa-
gyok ellen azok nincsenek hó lepel által
megvédve és gazdáink attól tartanak,
hogy ha nem lesz erősebb hóesés, a vetés
sok helyütt kipállik.

* **Az egyháztanács** iskolaszéki
bizottsága szerdán délután 3 óraker ülést
fog tartani.

* **A jogászsegélyző** egyletnek
a múlt vagy jelen évekről bármely czimen
már lejárt tartozásban levő adószai ez uton
is felkérnek, hogy kötelezettségeiknek
e hó három első napjaiban okvetlenül
eleget tegyenek, mert ellenesetben neve-
iket a helybeli és fővárosi lapokban köz-
vetenni s egyidejűleg szülik vagy előjár-
ókat értesíteni szigorú kötelességemnek

ismerem. Debreczen 1882. jan. 1. Róth
Ferenéz elnök.

* **Fogynak az ügyvédek.** A „Jog-
tud. Lüzlön” szerint ügyvédi vizsga az
1881. év folyamán alig kétszáz tartott;
körülből ötvennel kevesebb mint 1880-
ban. Hogy az ügyvédtartás fennállása
óta mily rohamosan kevesbedtek az ügy-
védi vizsgák leginkább mutatja az, hogy
1876 ban 513 jelölt bocsáttatott e vizs-
gára, tehát csaknem háromszor annyit,
mint 1881-ben.

* **Hogy terem a „hir”?** Egyik
nagyváradi laptársunk ujdondásza elbe-
széli azt a keserves helyzetet, amiben
egy ujdondász sinlődik, mikor ninc s
hir, s mégis ki kell szoritani valahogy.
— Hogy hát? — Meglátott egy — tres
üveget a Körös jegén, s utána járt: ho-
gyan került az oda? Es csakugyan tör-
ténce volt a dolognak. S lett belőle egy
rendőri ujdonság. — Így terem a hir.

* **Curiai védő.** Lesz ilyen állás is.
Az új büntető eljárás tervezete szerint
bűnügyekben a védelem a curia előtt is
szóbeli leend, hanem azt csak a czéliből
kevés számban alkalmazandó ugynevez-
ett curiai védők vihetik. Pályáznak is
ezen állásra annyian az országból, mint a
fűszál.

* **Nagy a tevékenység** a közhiv-
atalokban az új év beátával. Kimuta-
tások lajstromok és más mindenféle a bü-
rokratizmus által kitalált munkálatok terhe
nehezül ilyenkor a fűlledt levegőjű, do-
hányfűstös hivatal szobák lakójára. Hat
ha aztán még mindebe hozzavesszük az
egész év folyamán összegyűlt restanczi-
ákat, melyek elintézése ilyenkor szakad
a szegény hivatalnokok nyakába; bizony
akkor nem valami kedves képet alkotha-
tunk magunknak az ő ujevűkről.

* **A színházról.** — Somló Sán-
dor holnapi jutalomjátékát ismételve aján-
juk a közönség partoló figyelmébe. —
Csillag Teréz k. a., a budapesti nép-
színház tagja, legközelebb vendégzere-
pelti fog szinpadunkon. — Szerdán is-
mételni fogják a „Cifra nyomorúságot”.

* **Nagy ritkaság.** Emilitésre méltó
dolog, hogy az elmúlt éjjel semmiféle ki-
hágás nem történt. Még a cselédség által
ez estén tartatni szokott táncmulatságok
is rendben folytak le.

* **Ujévi meglepetés a színház-
ban.** A tegnap esti előadást néma képle-
tek előzték meg az újév alkalmából, me-
lyek nagyon szépen sikerültek, s nagyban
dícsérik Ortner színházi díszletfestő
mesteri esetjét. — Többek közt a vá-
ros fő utcáját is láttuk a legélethűbb
alakjában, minden legkisebb részletében
előtűntetve. A zsufozásig megteit háznak
nagyon tetszetek e képletek, s Ortner,
Krecsányi igazgató s Boránd földismester
zajos kihívásban részesültek. A nagy né-
maképletet ma ismétlik.

* **Színház** rovatunk mai számunk-
ból térszúke miatt maradt ki.

* **Lelkészválasztás** volt tegnap
Nagy-Létán. Az sredmény: hogy Marjai
Péter h. bűszörményi segédelkész nagy
szótöbbséggel megválasztott. Öszintén
örvendünk mind a létaik választása fe-
lett saját érdekükben, kik egy derék ifjút
nyertek meg önzetlen szavazatuk által.
Az ifju lelkész — lapunk egyik derék
munkatársát pedig szívből üdvözljük, és
szerencsét kívánunk a törekvő ifjunak.
pályája folyamán.

* **A fájlletőségéről** a szükséges tud-
nivalókat tartalmazó cikket kaptunk hi-
vatalosan, melyet csak holnap közölhetünk.
— Megemlítjük addig is, hogy egy öifa
kiváltási ára 4 frt 50 kr. lesz.

* **Megfagyott.** Egeresi Sándor ér-
köbölküti földműves a szomszédos fan-
csikai határban, Karácson szombatián vir-
radóra, megfagyva találtatott. A boldo-
gultan eme szomorú végét a hidegen kívül
valószívtleg az olesó pálinka is okozta,
a mit a fancieskai csárdában mérnek.

* **Olesó reperáció.** Egy földművelő
gyermeke kiesett a bölcsőből, úgy, hogy
kifozamodott a keze. Az atya két orvost
is hivatott a gyermek mellé, de egyik
sem tudott segíteni a hajon. Ily körülmé-
nyek közt hallgatott egyik ismerősének
tanácsára, s egy kuruzslót hivatott, ki
rögtön vissza is igazította a gyermek kezét.
Az atya halás köszönetek közt nyujt át
a kuruzsolónak 1 frtot, ki azonban 70
krt e szavakkal adott neki vissza: „Elég
nekem ily kis reperálásért 30 kr. is. Ha
másor ismét szüksége lesz ilyesféltre,
megint olesón fogom megtenni”

* **A sisakos bika.** Egyik közeli
falunak — a nevé nem tesszük ki —
hamis bikája volt, mely nagy rémületet
okozott, többeket megkergetett s megcsu-
folt már. Hogy a veszedelemnek eleje vé-
tessék, gyűlést tartatott a faluházán és

bölcsen elhatározatott, hogy a bika fe-
jére vas-pléhből készített sisakot kell
kötni, a mely a szemeit is eltakarja, ha
nem lát, akkor majd nem is dőf. Hasz-
talan protestált e határozat ellen a jegyző
és néhány értelmes ember, a többség ér-
vényre emelte a bölcs határozatot, s más
nap a bika fejére csakugyan rábuzták a
pléh sisakot. De az ostobaállat nem örült
ennek a vitézi jelvénynek; megböszülve
vadul és vakon rohant fűnek, faanak, úgy,
hogy sem ember, sem állat meg nem ma-
radhatott közelében. Mit volt mit tenni, a
bikát meg kellett sisaktalanítani, a sisak
pedig hogy kárba ne vesszen, a jegyző
irodában szemét-hordóvá degradáltatott és
hirdeti a falusi bölcsesség találékonyágát.

* **Egy jömeneteli** és teljesen be-
rendezett vegyes üzlet, felszerelvé-
nyekkel együtt jutányos feltételek mellett
azonnal eladó. Értekezhetni nagymester-
utca 1333. sz. a. Ugyanitt egy jó házból
való fiu tanuló felvétetik.

* **Az esküvő alatt.** Párisban e hó
10 én nagy számu közönség gyűlt össze
a Saint-Eustache templomban, Mr. Petit
czipő kereskedő esküvőjére ki egy gazdag
polgári családból származó leányt vett
nőül. Egyszerre egy fiatal, elegánsan ölt-
tözött leány rohant a menyasszonyra, le-
szakította fejéről a myrthuskoszorut és
kiáltá: „Nem vagy érdemes arra, hogy
virágokat viseljél, engem megbántottál!”
Néhány urnak sikerült a dühbögőt lecsen-
desíteni és a rendőrségre szállítani. Ott
előadta, hogy Jeanne Raimondnak hívják
és hogy a menyasszony bátyjának szere-
tője volt. Ez azonban nővére rábeszélésére
ezért elhatározta, hogy megboszulja ma-
gát A törvényszék a leányt 100 frank
birságra ítélte.

* **Sajtóhiba.** Szombati számunk
„Debreczen 1881-ben” cz. cikkében az
utolsó négy sor evvel a bekezdéssel sze-
detett: „Halvány városokban el-
maradvány és” stb., e helyett:
„Halvány városokban elmondván,
egy év.”. etb.

Csarnok.

Egy új szülőthöz. *)

(Az új évhez.)

Kis új szülött, ki gyöngéd lepleid közt
Gyöngén pihensz és szeliden mosolygasz
Mint egy lektüldött égi biztatás; —
Kit még nem ért rut események mocska,
Ki tiszta vagy véreseptől, jaj-fohásztól.
Ki most fakadtál e világra föl,
Mint nyíló hajnal, rügyező virág,
Oly tiszta-szépen s szent ártatlanul: —
Kedves szülött te . . ! kiltző milliók
Csábos reménye, — délibáb a pusztán:
Oh! ne hasonlits nemzódhoz soha,
Kit fásult szívvel és mogorva gyászszal
Örök nyugelyre épen most kísértünk

Ne hagyj, hogy gyözzön jogtípró erő,
Mely mint a tigris, — vézes éjszakán
Dühvel bolyongva — ölni, falni vágyik;
Terjessz paizst az üldözött elé,
Es verd a földhöz menydörgő haraggal
A hol talárod a bitor hatalmat. . . !

Önts új hitet elalvó nemzetekbe,
Hogy merjenek még egyszer lelkesedni
Fölzugva, mint az óceán, kitörve
Vulkán gyanánt . . !
Szenvedni, vívni, halni merjenek,
Ha eszme és igazság vértanút kér. .
Ne a gonosz, szivetlen szókufarok
Pártjára állj, kik elesent vagy kikoldult
Hatalmak polczán güggel állanak
S a morgó népet szemtelen röhejjel
Lenézik onnan; (igy csufolja meg
Gaz porkelab a lánczra vert nagyot.)
Ne azt segitsd, ki áruló kegyért
Őa nemzetét vad szívvel gyűlöli
S önnön honára pimaszul dühög, —
De azt, ki él-hal nemzetek javáért.

Ne engedd, kérlek, a beteg oroslánt
Hogy összetépjék patkányok, poczok
Izenként, lassan, fertelmes halállal . . . !
Varangy leköppje, varju szembe vágja,
Sörényét tépje udvaronc számar,
S a bérencz rókák még megillető
Sir-iratát is elvitassák tőle,
Hogy nyomja gödrét ah! kopár gyalázat!

Szörj sugárat szét, mint a déli nap,
Hogy ne legyen homály sehol, sehol,
Holott a gyilkos orv-kését kifenje.
Csábítsd közénk az égi arczu Békét!
— Ladd, elriadt tőlünk egészen: ott ül

*) Mutatványul Ábrányi Emil mest meg-
jelent verskötetéből.

Elérhetően ormon s homlokát
Kezébe rejtve, bennünket sirat! —
Engedd, hogy nőjön háborítlanul
Szindus virág, hajlongó, karesu fa,
S magját szeliden-ringató kalász
Elégedett nép földén . . . ! Oh! ne kongas
Ijédt zavarral zűrös vészharangot,
De ünneplőt és nászra kondulót
Hol eddig gyász volt! És zuzz össze
minden
Haszontalan, fölösleges, hiu,
Pompázó avvagy véres érczet, kezdve
A koronákon, le az ágyukig . . . !
Ábrányi Emil.

Közlekedés.

A Debreczent érintő vonatok menetrende.

INDULÁS:	
Budapestre, Ceglédre: Nagyváradra	
délután 12 óra 36 perczkor	
este 9 " "	
Nyiregyházára, Miskolczra.	
reggel 7 óra 57 perczkor	
d. u. 3 " 25 "	
este 9 " 20 "	
Szathmárra, Királyháza	
reggel 4 óra 10 perczkor	
délután 4 óra 24 "	
ÉRKEZES:	
Budapestről, Nagyváradról,	
reggel 3 óra 45 perczkor	
d. u. 3 " 1 perczkor	
Miskolczról, Nyiregyházaról:	
reggel 9 óra 09 perczkor	
d. u. 12 " 21 "	
este 8 " 12 "	
Szatmárról, Királybázáról:	
délben 11 óra 54 perczkor	
este 8 óra 07 perczkor.	

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Kedd jan. 3-án.
Somló jutalmára,
adatik:

Szinműírók.

Vigi. 3 felv.
Kezd. 7 óraker.

Figyelmeztetjük és kérjük tisz-
telt előfizetőinket, kiknek előfizeté-
sük m. hó végével lejárt, hogy újabb
megrendeléseiket mielőbb meg-
tenni méltóztatnak.

Előfi etési árak:

Egy óra	1 frt — kr.
Két óra	1 frt 80 kr.
Három óra	2 frt 50 kr.

Előfizetést a hó bármely nap-
jától elfogadunk.

Az előfizetési pénzek és postai
utalványok lapunk kiadóhivatalába,
főpiacz, Vecsey-ház küldendők.

A „Debreczen” kiadóhivatala.
Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

